

2018

Jaarverslag

**Stichting
Straatpastoraat
Hoorn**

Secr. R.M. Visser
Diamantplein 20
1625 AB Hoorn

2. Inhoudsopgave

- 1 Omslag
- 2 Inhoud
- 3 Voorwoord - van de voorzitter
4. Verslag - van de secretaris
- 5 Verslag van de straatpastores
 - a. Deel 1 – Lucy Geertman. .
 - b. Deel 2 – Esther Jeunink
6. Jaarrekening – van de penningmeester

3. Van de voorzitter

Terugkijkend op 2018 mogen we vaststellen dat het straatpastoraat in onze stad een niet meer weg te denken fenomeen is geworden. Dat danken we uiteraard volledig aan de personen die het uitvoerende werk hebben gedaan: Esther Jeunink en Lucy Geertman. De laatste verving Esther tijdens haar zwangerschapsverlof. Twee totaal verschillende persoonlijkheden, vulden ieder op hun eigen wijze het werk in en waren allebei zeer succesvol, voor zover je daar in dit werk van kunt spreken. We zijn als bestuur van de Stichting deze beide vrouwen veel dank verschuldigd.

Aan het eind van 2018 liep het pilotproject van drie jaar af. We hebben als bestuur – net als bij het begin – een onafhankelijk onderzoek laten instellen door het Kor Schippersinstituut te Rotterdam, naar het antwoord op de vraag of het straatpastoraat in een behoefte voorziet. De opmerking hierboven dat het werk van onze stichting niet meer weg te denken valt, is dan ook niet zomaar uit de lucht gegrepen, maar gebaseerd op dat gedegen onderzoek.

Heel mooi vinden wij dat vooral ook allerlei professionals van diverse maatschappelijke organisaties aangeven, dat de meerwaarde van het pastoraat is gelegen in het feit dat cliënten hun hele verhaal kwijt kunnen bij de straatpastor, waar de andere hulpverlening vaak uitsluitend geïnteresseerd is in een enkel problematisch aspect. Het feit dat ook de levens- en geloofsvragen van mensen aan de orde kunnen komen, wordt als belangrijk ervaren. Op mijn vraag aan een dakloze, die al heel wat negatieve ervaringen met allerlei instanties heeft gehad, wat hij vindt van de straatpastor, antwoordde hij: “Wat ik vind van Esther? Nou meneer, dat wijffie deugt!” Een groter compliment was uit zijn mond niet mogelijk.

Is het dan alleen maar een succesverhaal? Op werkvloer: ja, eigenlijk wel. Bestuurlijk ligt het wel een beetje anders. Waar we in 2018 nog de beschikking hadden over allerlei opstartsubsidies, maken we ons over de financiering daarna wel enige zorgen. Het succes van het werk motiveert ons echter extra om te streven naar een solide financiering en naar nauwere samenwerking met verwante (kerkelijke) organisaties in de stad Hoorn en in heel Westfriesland.

Voor meer praktijkgerichte verhalen verwijs ik u graag naar de verslagen van de twee pastores, die in 2018 voor onze stichting werkzaam zijn geweest, voor ons bestuurlijk reilen en zeilen naar het verslag van de secretaris en voor de financiële implicaties naar de stukken van onze penningmeester. Ik dank hen beiden voor het vele werk dat ze voor (o.a.) deze stichting verzetten.

Een woord van dank gaat uit naar dhr. Leo Huisman, penningmeester van de Stichting Hulpverlening van uit de Westfriesse Kerken, die de taak op zich heeft genomen ook voor : Straatpastoraat” de salarisadministratie geheel in eigen beheer uit voeren.

Ton Heijboer

4. Van de secretaris

Het bestuur van de stichting Straatpastoraat was in 2018 - 5 keer in vergadering bijeen.

De leden onderhielden frequent emailcontact

Personeel

Op 14 april keerde onze “eigen” straatpastor terug van haar zwangerschapsverlof. Fijn, dat ze nu ook de moeder mag zijn van een welgeschapen dochter. Ze vertelde ons dat ze vanuit die nieuwe rol weer op een nieuwe manier naar het werk kijkt. “In wat voor een wereld groeit ons kind op?” Die vraag leidt niet alleen tot overpeinzingen maar ook tot vernieuw enthousiasme.

De terugkeer van Esther betekende afscheid nemen van Lucy. We zijn blij dat ze al heel snel in Nijmegen als straatpastor aan de slag kon en wensen Nijmegen daarmee van harte geluk, want met Lucy hadden de mensen op de Hoornse straten een goede tijd.

Lucy Geertman gaf bij haar afscheid aan dat zij een plek van waaruit het werk gedaan kan worden, zo mogelijk in enig teamverband, op prijs zou stellen. Verder constateerde ze hier en daar terugval bij mensen die weer zelfstandig zijn gaan wonen.

Esther blijft deze mensen bezoeken en dat helpt om hun leven weer helemaal op de rails te krijgen.

Ten aanzien van werkplek en teamverband hebben we een goede relatie opgebouwd met de Stichting Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken.

Verder wordt er nog hard gewerkt aan een inloophuis. De realisering daarvan loopt echter nogal wat vertraging op. Er nu goede hoop voor oktober 2019 als openingsmaand.

Bestuur

Ons bestuur is wat kleiner geworden, nu pastoor Eugene Jongerden naar Amstelveen is vertrokken en Jan Geerlings zijn voorzitterschap van de Raad van Kerken neerlegt. Jan zal overigens als belangstellend adviseur onze vergaderingen nog wel af en toe bijwonen.

Einde van de pilot.

Het jaar 2018 is het derde jaar van ons driejarig pilotproject. We hebben Joke Visser, die ook het haalbaarheidsonderzoek uitvoerde, gevraagd een evaluatierapport op te stellen. Dat is een positief verhaal geworden en met vreugde doorgestuurd naar onze sponsors, de Raad van Kerken, de lokale politiek en andere, m.b.t. het straatpastoraat relevante (hulp)organisaties.

Zorgen m.b.t. de continuïteit

Freek Groenendijk, onze onvolprezen penningmeester, moest in 2018 menigmaal een zorgelijk geluid laten horen, m.b.t. de continuïteit van de stichting. De ondersteunende fondsen deden dat vaak voor de periode van drie jaar - onze pilotfase dus. Dat betekent dat er vanaf 1-1-2019 naar andere bronnen moest worden omgezien. Dat lijkt grotendeels gelukt, maar dan loop ik een beetje op de feiten vooruit, omdat een en ander pas in 2019 echt duidelijk zal worden. Maar met een evaluatierapport moet dat goed komen dat zo duidelijk de behoefte aan en het effect van dit werk weergeeft, moet dat gaan lukken. We gaan dan ook in het volste vertrouwen, moedig voorwaarts.

Rene Visser
secretaris

5a. Van de Straatpastor – deel 1 - Lucy Geertman

Van 13 december 2017 tot 17 april 2018 heb ik Esther vervangen omdat zij met zwangerschapsverlof ging. De eerste 2 weken hebben we samen opgetrokken en heeft zij mij voorgesteld op de plekken waar zij regelmatig komt en mij de “ins en outs” over het werk en de stad verteld. Ik ben voorgesteld aan de (ex)dak- en thuislozen op haar laatste werkdag tijdens een zeer druk bezocht gourmet-Kerstdiner in het Foreestenhuis waar we met 15 dak- en thuislozen en enkele leden van het bestuur hebben gegeten.

Tijdens mijn werkperiode ben ik steeds drie dagen in Hoorn geweest. Elke zondag voor de lunch en elke vrijdag om mensen te bezoeken, boodschappen te doen voor de lunch en om mee te eten bij het Startpunt (Leger des Heils). De derde dag was flexibel zowel qua werkzaamheden als bezoeken.

Vanaf het begin dat ik er alleen op uittrok ben ik goed ontvangen op de verschillende locaties door zowel de mensen die daar (vrijwillig) werken als door de bezoekers cq dak- en thuislozen. Het werd zeer gewaardeerd dat de Stichting Straatpastoraat Hoorn de moeite had genomen om vervanging te regelen en de mensen niet vier maanden verweesd achter had gelaten.

Ook de wekelijkse zondagslunch werd goed bezocht en was heel gezellig. Er waren gemiddeld zo'n 7 gasten per keer, soms meer en soms minder. Zowel de vrijwilligers als de bezoekers waren erg enthousiast en er hing altijd een goede en open sfeer. De vrijwilligers van verschillende kerken vonden het een mooie en rijke ervaring en boden spontaan aan om vaker te komen helpen. Soms schoven er kerkgangers van de DORE kerk aan die die ochtend daar naar de kerk geweest waren. De lunch werd bezocht door cliënten van Het Startpunt, maar ook door mensen die begeleid wonen bij DNODOen of al op zichzelf wonen na in de opvang gezeten te hebben. De lunch werd dan ook gebruikt om elkaar weer te zien en bij te praten.

Minstens een keer per week heb ik een avond meegegeten bij Het Startpunt en ook daar was de sfeer meestal gezellig en werd mijn aanwezigheid door dak- en thuislozen en medewerkers op prijs gesteld. Ik was meestal al om 17 uur aanwezig zodat ik al een praatje kon maken met cliënten en/of medewerkers om zo van een ieders wel en wee op de hoogte te blijven. Af en toe schoof ik even aan bij het middageten bij De Brijder en minstens een keer per week aan de koffietafel bij Bij Bosshardt.

Het heeft mij positief verbaasd hoe snel ik geaccepteerd werd en het vertrouwen heb gewonnen van de mensen. Heel snel en makkelijk deelden ze hun leven, problemen, zorgen etc. Ik werd gebeld of geappt met de vraag langs te komen.

Door het slechte weer, eerst veel regen en wind en later in februari strenge vorst, heb ik niet erg veel tijd op straat doorgebracht omdat daar weinig mensen rondliepen. Af en toe heb ik met iemand koffie gedronken bij de Hema of in het pand bij HWK. Tijdens de vorstperiode konden de daklozen ook overdag bij Het Startpunt verblijven en dus heb ik ze daar opgezocht. Tevens heb ik regelmatig verschillende mensen thuis opgezocht (ex dak- en thuislozen) of bij de opvang van DNODOen en bij Pastoor Weel.

Ik onderhoud veel contacten met de cliënten via de telefoon, zowel door te bellen of gebeld te worden of appen. Zij hielden mij op de hoogte van hun wel en wee of vroegen om langs te komen en bij te praten. Eén a twee keer in de week had ik telefonisch contact met iemand die in een kliniek zat en het daar erg moeilijk had en zijn leven en vrienden in Hoorn erg mistte.

Tijdens mijn maanden in Hoorn was ik ook actief betrokken bij de promotie voor het toneelstuk “De Omzieners” van de Joseph Wresinski Cultuur Stichting. Deze voorstelling was door De Raad van Kerken naar Hoorn gehaald en zij betaalden de kosten van de voorstelling en de promotie. Ik had op me genomen om vooral deze gratis voorstelling bekend te maken bij de verschillende opvangen en cliënten waar ik regelmatig kom. De voorstelling was op 9 maart en was goed bezocht en zeer de moeite waard.

Op 13 april hebben Esther en ik deelgenomen aan een landelijke bijeenkomst van straatpastores in Utrecht. Dit was een zeer inspirerende bijeenkomst. Het was goed om collega's te ontmoeten en zaken te kunnen delen. In de middag was er een lezing van een dame die een onderzoek heeft gedaan naar de rol van straatpastores bij zorgmijders. Zeer interessant en herkenbaar.

Na deze dag heeft Esther het werk in Hoorn weer van me overgenomen. Ik ben zelf per juni aan de slag gegaan als straatpastor in Nijmegen, waar ik dit mooie werk in een andere context mag voortzetten.

Lucy Geertman

5b. Van de Straatpastor – deel 2 – Esther Jeunink

Ook dit jaarverslag kan niet zonder een schrijven van de hand van de straatpastor. In dit schrijven wil ik de grote lijnen van de werkzaamheden in 2018 met u delen. Dat zijn niet alleen mijn werkzaamheden geweest, maar ook die van Lucy Geertman, die mij heeft vervangen tijdens mijn zwangerschapsverlof. U zult ook haar verslag aantreffen in dit jaarverslag.

Dagelijkse werkzaamheden

Het Straatpastoraat in Hoorn wil psychosociale en pastorale aandacht en ondersteuning bieden aan mensen die dak- en thuisloos zijn in Hoorn en omgeving. Het is een manier om vorm te geven aan wat de kerken zien als hun opdracht ten aanzien van de meest kwetsbare groepen in de samenleving. Langs de weg van aandacht en ondersteuning hoopt het Straatpastoraat een wezenlijke bijdrage te leveren aan het welbevinden van de doelgroep. Dit is dan ook waar ik in 2018 het meeste mee bezig ben geweest: ontmoetingen met veel verschillende mensen op allerlei verschillende plaatsen. In de nachtopvang, de inloop, een nieuwe woning, een kliniek, in het park of in een bushokje. Het contact staat centraal, en van daaruit kijk ik wat ik verder kan doen voor de ander. Soms is er-zijn genoeg, soms is praktische hulp nodig.

Activiteiten

De hele winter door is er een wekelijkse zondagse lunch geweest. Lucy Geertman heeft deze periode meegemaakt en schrijft daarover in haar verslag. Na de winterperiode bleef de behoefte aan een regelmatige ontmoeting, en dus hebben we de hele lente en zomer door eens per maand een lunch gehad. Met het mooie weer konden we lekker buiten zitten in de prachtige tuin van het Foreestenhuis. In november zijn we weer begonnen met de wekelijkse lunch, waar weer een hele nieuwe groep bezoekers op af kwam. In een kleine setting (gemiddeld 6 gasten) hebben we steeds gezellig met elkaar gegeten, en was er daarbij ruimte voor persoonlijke aandacht. De kerstmaaltijd werd dit jaar verzorgd door twee bezoekers, die een heerlijk drie-gangen menu in elkaar hadden gezet. Heel veel waardering daarvoor!

Netwerk

Ook dit jaar ben ik op bezoek geweest bij verschillende organisaties of kerken om iets te vertellen over het Straatpastoraat. Bij enkele bezoeken is ook iemand van mijn contacten mee geweest om zijn ervaringsverhaal te delen. Dit wordt erg gewaardeerd door de toehoorders. In de verschillende kerkdiensten waar ik voor mocht gaan, heb ik geput uit mijn ervaringen bij het Straatpastoraat. Daarnaast heb ik twee keer een radio interview gegeven, voor radio Bontekoe en voor Weeff. Ook schuif ik met regelmaat aan bij de bestuursvergaderingen van de Stichting Straatpastoraat.

Ik merk dat het Straatpastoraat een gevestigd begrip is geworden bij de doelgroep, kerken, en de organisaties in het werkveld waar ik het meeste contact mee heb. Zo nu en dan ga ik op werkbezoek om kennis te maken met organisaties die het Straatpastoraat nog niet kennen, of waar de samenwerking nog niet zo van de grond komt. Ik merk dan dat het Straatpastoraat wel bekend is, maar dat er niet altijd contact wordt gezocht in situaties waarin het Straatpastoraat wel iets bij zou kunnen dragen. Het blijft dus nodig om ook in het werkveld zichtbaar te blijven.

Deskundigheidsbevordering

Net als vorig jaar heb ik deelgenomen aan een intervisie groep die geleid word door iemand van Trainingscentrum Kor Schippers. In deze kleine gemeenschap kon ik met andere straatpastores verhalen delen over het werk, en positief kritisch reflecteren op hoe ik in het werk sta. Na mijn zwangerschapsverlof was het best lastig om weer terug te komen in het werk, en een goede balans te vinden tussen thuis en het werkveld. De intervisie heeft me enorm geholpen om hier goed mee te leren omgaan, zodat ik weer met veel plezier mijn werk kan doen. Ook de maandelijkse gesprekken met de voorzitter van het bestuur van de Stichting Straatpastoraat helpen me om goed op weg te blijven in het werk.

Naast de intervisiegroep is er via Netwerk DAK twee keer in het jaar een Landelijk Overleg Straatpastores. In april ben ik daar samen met Lucy Geertman naartoe geweest (zie ook haar verslag), en in oktober heb ik als Straatpastoraat Hoorn als gastvrouw gefungeerd voor het overleg. We zijn met een groep van 12 mensen bijeen geweest. In de ochtend heb ik samen met een medewerker van het Leger des Heils en een medewerkster van de HWK een beeld geschetst van dak- en thuisloosheid in Hoorn en de rol van het Straatpastoraat daarin. In de middag hebben we samen op creatieve manier aandacht gegeven aan de inhoudelijke kant van ons werk.

Vooruitblik 2019

Ook in 2019 zullen we weer verder gaan met de lunch op zondag. We tasten in overleg met de bezoekers af wat daar de juiste frequentie voor is. Verder is het Straatpastoraat benaderd om mee te doen met een filmfestival in Hoorn. We zullen op de uitnodiging ingaan en in de winterperiode een film maken over het werk en de mensen van het Straatpastoraat. In 2019 hoop ik ook om de contacten binnen het netwerk weer wat aan te halen, vooral binnen het werkveld. Ik denk dat er op gebied van samenwerking nog heel wat te behalen valt. Naast dit alles zal gaandeweg het jaar duidelijk worden wat er opgepakt of geïnitieerd kan worden, steeds met het oog op één ding: de aandacht en zorg voor mensen die veel op straat zijn.

Esther Jeunink,
Straatpastor Hoorn

06-23353918

pastor@straatpastoraathoorn.nl

